

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne **Mgr. R. G.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom v Bernolákove, Národného oslobodenia 25, proti žalovanej **Slovenskej republike**, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, **o náhradu škody a nemajetkovej ujmy**, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 19 C /224/2010, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2014 sp.zn. 8 Co 41/2012, takto

r o z h o d o l :

- I. Dovolanie **o d m i e t a** .
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 3. októbra 2011 č.k. 19 C /224/2010-163 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplata náhrady škody v sume 9,43 € s príslušenstvom a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1000 €, ktoré jej mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Bratislave pri vybavovaní sťažnosti na postup okresného súdu v exekučnom konaní. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebola splnená podmienka vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a to nesprávny úradný postup a taktiež podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. mája 2014 sp.zn. 8 Co 41/2012 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.); žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ako aj s celým odôvodnením napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam uviedol, že žalobkyňa nenamietala úradný postup, ale len výsledok vyhodnotenia jej žiadosti, ku ktorému dospela predsedníčka krajského súdu v rámci posudzovania sťažnosti. Samotné vyhodnotenie žiadosti nemožno subsumovať pod úradný postup v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom namietala, že odvolací súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), čím došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), a to tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne, neodôvodnené a nezrozumiteľné, právny názor na ktorom založil odvolací súd svoje rozhodnutie je v zásadnom rozpore so zmyslom a účelom zákona.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalobkyňa, ďalej aj dovolateľka) zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané 15. augusta 2014, t.j. pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O.s.p v znení účinnom do 1. januára 2015.

6. Dovolanie žalobkyne smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej. Rozsudky odvolacieho súdu proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti rozsudku, ktorý je uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám, ktoré boli uvedené § 237 O.s.p. Žalobkyňa poukazovala vo svojom dovolaní, že konanie je

zaťažené vadou, ktorá bola uvedená v § 237 pod písm. f/ O.s.p., jej existencia však nevyšla v dovolacom konaní najavo.

8. Dovolateľka mala za to, že odvolací súd zaťažil konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou v nedostatočnom a nezrozumiteľnom odôvodnení právnych záverov, na ktorých založil svoj rozsudok vo veci.

9. Dovolací súd poukazuje na stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu napr. sp.zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

10. Žalobkyňa vznesla aj množstvo ďalších námietok vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu, v skutočnosti však nimi len vyjadrovala svoj nesúhlas s výsledkom sporu a právnym posúdením veci súdmi. Otázky nastolené dovolateľkou sa týkajú skutkového a právneho posúdenia veci súdmi. Dovolací súd preto zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, na ktorých je rozhodnutie založené, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že žalobkyňa má odlišný právny názor než konajúce súdy bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ňou tvrdenú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľka sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

11. Z obsahu dovolania napokon možno ustáliť, že dovolateľka odôvodňovala svoj mimoriadny opravný prostriedok aj tým, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, namietajúc jeho právny záver.

12. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani atribút rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

13. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2016

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová